

“นักลงทุนรายย่อยก็จัดพอร์ตแบบมืออาชีพได้ (4)”

ทศพล ศักดิ์ถาวรดำรง

หัวหน้างาน - ฝ่ายพัฒนาความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพหลักทรัพย์

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน (TSI)

สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตีพิมพ์ลง Money and Wealth นิตยสารเพื่อการบริหารการเงินส่วนบุคคล ฉบับเดือนมิถุนายน 2553

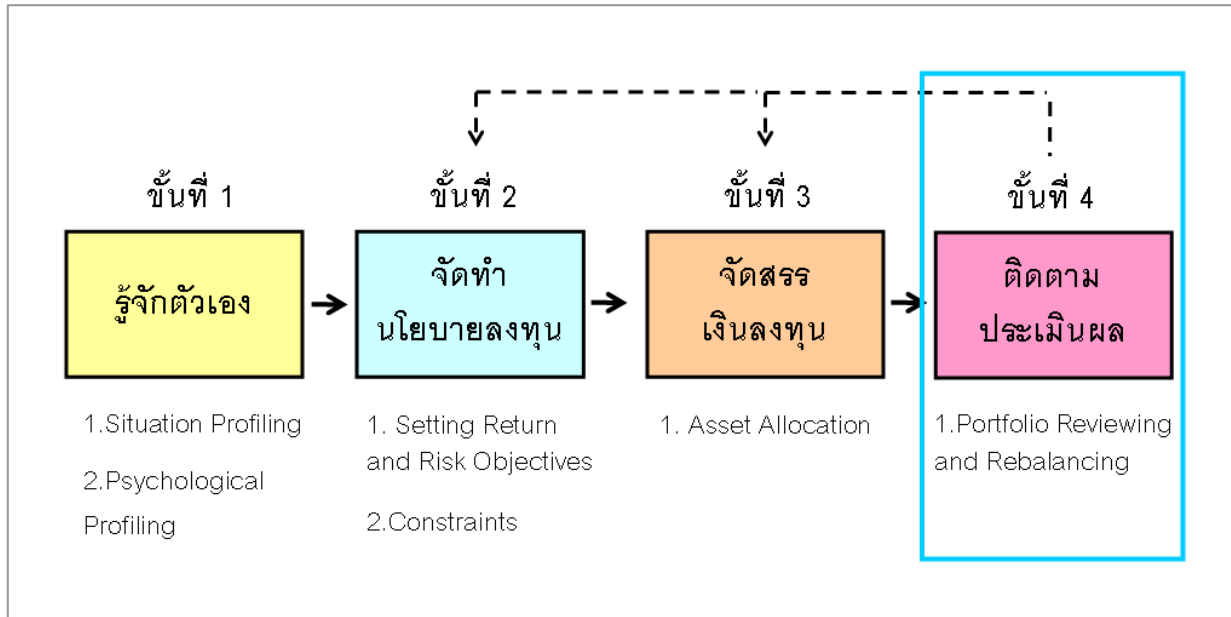
สำหรับกระบวนการการจัดพอร์ตการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยก็มาถึงตอนจบ ในขั้นที่ 4 คือ การติดตามประเมินผล (ดังภาพที่ 1)

ขั้นที่ 4 การติดตามประเมินผล

เป็นขั้นที่คอยตรวจสอบว่าผลตอบแทนและความเสี่ยงของพอร์ตการลงทุนที่ได้รับจริงบรรลุความต้องการของนักลงทุนหรือไม่ มีความสอดคล้องกับนโยบายการลงทุน (investment policy statement: IPS) ที่ได้จัดทำในขั้นที่ 2 มากน้อยเพียงใด หากผลตอบแทนและความเสี่ยงของพอร์ตการลงทุนไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ นักลงทุนก็จำเป็นต้องทำการปรับปรุง โดยย้อนกลับไปยังขั้นที่ 3 จัดสรรเงินลงทุน เพื่อกำหนดสัดส่วนลงทุนในสินทรัพย์ (asset-class weight) อีกครั้ง เพื่อให้นโยบายการลงทุนที่ได้จัดทำในขั้นที่ 2 บรรลุผลตามที่นักลงทุนตั้งใจไว้ เนื่องจากเมื่อเวลาผ่านไปสินทรัพย์ในพอร์ตการลงทุนก็จะให้อัตราผลตอบแทนมากกว่าหรือน้อยกว่าความต้องการทำให้มีสัดส่วนการลงทุนแตกต่างจากที่นักลงทุนกำหนดไว้ในตอนแรก ซึ่งนักลงทุนจำเป็นต้องทำการซื้อหรือขายสินทรัพย์เพื่อปรับให้สัดส่วนลงทุนสินทรัพย์เป็นไปตามที่กำหนดไว้

อีกทั้งหากในกรณีที่นักลงทุนมีความต้องการอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากความต้องการของนักลงทุน สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ตลาดการเงินและการเมือง และสถานการณ์ต่างๆ ที่มีผลกระทบ นักลงทุนก็จำเป็นต้องย้อนกลับไปยังขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 ใหม่ (ดังภาพที่ 1) เพราะเมื่อความต้องการด้านอัตราผลตอบแทน และความเสี่ยงเปลี่ยนแปลงไปสัดส่วนลงทุนในสินทรัพย์ (asset-class weight) ก็ต้องปรับเปลี่ยนตามอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงที่นักลงทุนต้องการ ในขั้นที่ 4 นี้จึงเป็นเรื่องของการติดตามประเมินผลและปรับสัดส่วนลงทุนสินทรัพย์ เรียกว่า Portfolio Reviewing and Rebalancing

ภาพที่ 1 กระบวนการการจัดพอร์ตการลงทุนของนักลงทุนรายย่อย

ตัวอย่างของการทำ Portfolio Reviewing and Rebalancing สมมติว่านักลงทุนต้องการอัตราผลตอบแทน 9% และมีความเสี่ยงได้ไม่เกิน 11% จากความต้องการดังกล่าว สามารถกำหนดสัดส่วนลงทุนในสินทรัพย์ตอนต้นปี ได้ดังนี้ เงินสดสัดส่วน 10% ตราสารหนี้สัดส่วน 50% และตราสารทุนสัดส่วน 40% เมื่อถึงตอนปลายปีสมมติว่าตราสารทุนได้ อัตราผลตอบแทนเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ขณะที่ตราสารหนี้มีอัตราผลตอบแทนลดลง และเงินสดมีอัตราผลตอบแทนเป็นไปตามที่คาด จากสถานการณ์ดังกล่าวจะทำให้สัดส่วนลงทุนของพอร์ตการลงทุนตอนปลายปี ไม่เป็นไปตามที่ตั้งใจไว้ คือ ตราสารทุนจากมีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้น ตราสารหนี้จะมีสัดส่วนลดลง และเงินสดมีสัดส่วนลดลง เพื่อให้ให้นักลงทุนได้อัตราผลตอบแทน และความเสี่ยงตามที่คาด นักลงทุนจึงจำเป็นต้องซื้อตราสารหนี้ ขายตราสารทุน และถือเงินสดเพิ่ม เพื่อปรับให้สัดส่วนลงทุนสินทรัพย์เป็นไปตามที่กำหนดไว้

จากบทความนี้คงทำให้นักลงทุนสามารถทำการจัดพอร์ตการลงทุน ซึ่งนักลงทุนรายย่อยก็สามารถจะกระทำได้ สำหรับนักลงทุนที่สนใจการจัดพอร์ตการลงทุน สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ตลาดทุน (TSI) สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย www.tsi-thailand.org

Disclaimer: บทความนี้เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้เขียนโดยเฉพาะ จัดทำบนพื้นฐานของข้อมูลที่เชื่อว่ามีที่น่าเชื่อถือ โดยมิวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้และแนวคิดแก่ผู้อ่านเท่านั้น มิได้สะท้อนความเห็นของศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน (TSI) สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแต่อย่างใด